

njegovega službenega dela, ko je veliko časa in truda posvetil proučevanju snega in snežnih plazov.

Leta 1988 je v GZ objavil članek "Temperatura in slanost severnega Jadrana v odvisnosti od dotoka rečne vode."

Jubilant ne bi bil to, kar je, če se ne bi s pisno besedo pojavil v javnosti ob poplavah 1992. V tem letu so ob mnogih poplavah v notranjosti Slovenije poplave zajele tudi Piran. O tej naravni nesreči je pisal v članku: "Poplave ob slovenski obali", v Ujmi 1993. Pri tej poplavi so bili nižji deli Pirana 20 cm pod vodo.

France Bernot ni ostal zvest le pisanju v strokovno literaturo, ampak tudi svojemu strokovnemu društvu, saj je še vedno vključen v znanstveno sekcijo Zveze geografskih društev Slovenije.

Ob njegovem jubileju mu iskreno čestitamo in mu želimo obilo zdravja in osebnih sreč. Ob tem pa izrekamo željo, da bi krepak kot je, še pogosto sedel za pisalno mizo in pripravil razpravo ali članek s klimatološko ali oceanografsko vsebino, ki mu je bila in mu je še tako pri srcu.

Franc Lovrenčak

Geograf Dušan Košir – sedemdesetletnik

Geograf Dušan Košir je avgusta letos praznoval svoj 70. rojstni dan. Rodil se je 29. 8. 1923 v Lendavi, osnovno šolo, gimnazijo in univerzo je obiskoval v Ljubljani in tu leta 1949 diplomiral iz geografije, etnologije in zgodovine. Že leto prej se je zaposlil pri Hidrometeorološkem zavodu RS v Ljubljani in vztrajal na tem delovnem mestu vse do svoje upokojitve leta 1987.

Dušana Koširja smo se spomnili že ob njegovi 60. letnici v Geografskem vestniku šte. 55 (1983). To priložnost smo izrabili tudi za predstavitev njegovih elaboratov, razprav in tematskih kart, ki so izšle v internih glasilih ter publikacijah Hidrometeorološkega zavoda RS, pa tudi v Geografskem zborniku ZRC SAZU. Da bo njegova bibliografija celovita moramo k temu dodati še razpravo z naslovom "Ledenik pod Skuto v letih 1974–1985", ki je izšla v Geografskem zborniku 26 (1986).

Ob Koširjevi 70. letnici naj poovno opozorimo na pomembno delo, ki ga je opravil z ureditvijo ter posodobitvijo obsežnega arhiva meteorološke dokumentacije Hidrometeorološkega zavoda RS. V tej zvezi je sestavil tudi 286 strani obsegajoči elaborat in izdal "Karto padavinskih postaj SR Slovenije, za dobo 1. 1. 1851–1. 6. 1967". Zanimiv je tudi njegov prispevek "Ombrografske postaje", v katerem je avtor kritično ocenil njihovo lokacijo ter ustrezno različno vrednost pridobljenih podatkov. Med ostalimi deli pa naj spomnimo tu samo na najpomembnejše, kot so npr. "Določevanje homogenosti temperature zraka", nadalje

“Določitev homogenosti letnih višin padavin za dobo 1931–1960” in “Primerjava med termiskimi in ekstremnimi temperaturami”. Z obdelavo meteoroloških podatkov pa je sodeloval tudi pri klimatskih opisih številnih krajev na Slovenskem. Tudi za “Klimatski atlas SFRJ” je pripravil ustrezne podatke za Slovenijo.

S Tem pa Koširjev opus še ni zaključen. Kot velik ljubitelj, raziskovalec ter poznavalec slovenskega alpskega sveta se je že kot študent geografije udeležil številnih terenskih raziskav. Kasneje pa je zelo plodno sodeloval tudi z Geografskim inštitutom Antona Melika ZRC SAZU in postal njegov najbolj stalen zunanji sodelavec. Bil je z nami pri proučevanjih visokogorskih jezer, snežnih plazov in snežišč. Z njegovim imenom so tesno povezana tudi redna vsakoletna merjenja in proučevanja ledenika pod Skuto in Triglavskega ledenika; prvega opazuje in meri že od leta 1946, pri proučevanju drugega pa sodeluje od leta 1948 dalje. Zato zasledimo njegovo ime v vseh doslej objavljenih razpravah o nihanju ledenikov na Slovenskem. Sam pa je objavil tudi študijo “Klimatske razmere na Kredarici” in razpravi “Ledenik pod Skuto od leta 1955 do leta 1973” ter “Ledenik pod Skuto v letih 1974 do 1985” (glej Geografski vestnik štev. 55 (1983), ter Geografski zbornik 26/4 (1986)).

Jubilanta pa ne poznamo samo kot raziskovalca in imenitnega poznavalca slovenskega alpskega sveta, ampak tudi kot skromnega in prijetnega sopotnika, ki zna tako kot gorski tišini in bobnenju viharjev prisluhniti tudi človeku. Zato mu ob njegovem 70. jubileju in 47-letnem neprekinjenem opazovanju slovenskih ledenikov iskreno čestitamo, z željo, da bi še dolgo sodeloval pri tovrstnih raziskavah.

Milan Šifrer

Šestdesetletnica Vere Kokole

Težko je na kratko povedati vse o Veri Kokole, geografinji in raziskovalki, materi in ženi ter dobri sodelavki.

Rodila se je leta 1933 v Ljubljani v družini Grabnar. Za začetek njene uspešne študijske poti lahko štejemo že opravljeno maturo na klasični gimnaziji v Ljubljani leta 1952. Po opravljeni maturi se je vpisala na Prirodoslovno matematično fakulteto, kjer je leta 1958 diplomirala na oddelku za geografijo. Kot absolventka je odšla poučevat na nižjo gimnazijo v Dolenjske Toplice, kjer je tudi izdelala diplomsko nalogo o topliški pokrajini, za kar je dobila Prešernovo nagrado za študente in postavila temelje za svoje nadaljnje raziskovalno delo. Po končani diplomii se je zaposlila na Sekretariatu za urbanizem Ljubljane. Želja po raziskovalnem delu pa se ji je uresničila 1960 leta, ko se je zaposlila na Urbanističnem inštitutu SRS, na katerem je uspešno delovala vse do svoje upokojitve leta 1990.

Že v času študija se je udeleževala geografskih posvetov tako v Sloveniji kot